

Forskningsetikk og Avaldsnes

Christophersen (28.1.) gjentar sin kompromitterende påstand om Kongsgårdprosjektet Avaldsnes (KA). Det gjør den ikke sannere. Han ønsker en debatt om utfordringen i å opprettholde kvalitet i forskningsprosjekter som KA, der alliansepartnere kan ha kommersiell eller politisk interesse i forskningsresultatene.

En kollega sa en gang: «Blant akademikerne er vi humanister aller reddest for det kommersielle – antagelig fordi vi har så lite å selge.» Han traff et kjernepunkt. F.eks. er medisinerne

langt mer vant til å gjennomføre forskning med slike allianser.

Derfor er det ikke så underlig at Christophersen føler seg usikker i en slik setting. Meget underlig er det derimot at han mener alliertes interesser er «vilkår og forutsetninger» som vi er viljeløst underlagt. Vår utfordring ligger jo i å håndtere de utfordringer slike allianser innebærer. Kaupang-undersøkelsen, som jeg har ledet siden 1997, har hatt betydelig finansiering av samme slag som KA. Erfaringene derfra er implementert i KA. Alle relevante

anbefalinger i den forskningsetiske rapporten Christophersen siterer, gjenspeiles i KAs dokumenter.

Jeg finner ingen refleksjon hos Christophersen om hva som kan skape kvalitet i prosjekter av denne typen. Hvis han ikke vet hva han skal se etter, er det kanskje ikke så underlig at han ikke får øye på de tiltak vi har truffet for å sikre at KA kan gjennomføres med høy kvalitet.

DAGFINN SKRE

Professor
Kulturhistorisk Museum
Universitetet i Oslo